

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1976

החלטה 03-22

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ – עו"ד תומר דגני חנית

לבין:

הנקבלת

ד"ר אלנה פולוחין-טולסטוב

ע"י ב"כ – עו"ד שי נחום וד' בלינסון

ה ח ל ט ה

העובדות

1. ד"ר אלנה פולוחין-טולסטוב הינה רופאה מורשה (להלן – **דר' פולוחין** או **הנקבלת**), תושבת אשקלון. היא עלתה ארצה מארה"ב בראשית שנות התשעים, לאחר מספר שנים שבה הנקבלת לארה"ב ועסקה גם שם ברפואה.

2. בשנת 2014, במהלך שהייתה בארה"ב, היא מסרה מרשמים כוזבים במסגרת פעילותה בעמותה שנתנה טיפול רפואי לנזקקים. המרשמים הכוזבים שימשו את המטופלים להונות תאגידי ביטוח בארה"ב, באמצעות אותם בתי מרקחת שבפניהם הם הוצגו, והנקבלת הייתה מודעת לכך. בתמורה אף קבלה העמותה סך \$660.

פסיקת בית המשפט

3. נגד הנקבלת הוגש כתב אישום לבית משפט בארה"ב בגין מעשי המרמה הנ"ל. ביום 28.12.16, הורשעה הנקבלת ע"ס הודאתה, ונדונה לשנה וחצי מאסר. כמו כן, חייב אותה ביהמ"ש, ביחד עם מקבלי המרשמים, להשיב לחברות הביטוח סך של \$430,000, שהוצאו מהן במרמה.

בעקבות ההליך הפלילי, הותלה רישיונה של הנקבלת מלעסוק ברפואה בארה"ב, מה שמנע ממנה לעסוק ברפואה מיום סיום ריצוי ענש המאסר ועד שובה לישראל, במשך כ- תשעה חדשים.

4. לאחר שובה של הנקבלת ארצה, הגיש נגדה משרד הבריאות קובלנה, על כך שבהתנהגותה המפורטת לעיל, גילתה התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה וכן הורשעה בעבירה פלילית לפי סעיפים 41(1) ו-41(5) לפקודת הרופאים.

דו"ח ועדת המשמעת

5. בעקבות הגשת הקובלנה, התמנתה ועדת משמעת לדון בה, בהרכב: דר' יוסף משעל – יו"ר, פרופ' יוסף אלידן ועו"ד אריה רוטר – חברים. הנקבלת הודתה בפני הוועדה במעשים שיוחסו לה, ובעלי הדין הגיעו להסדר טיעון ולפיו, יוטל על הנקבלת אמצעי משמעת של התליית רישיון למשך שישה חדשים, והתקופה תקוזז מתקופת תשעה החדשים בהם לא עסקה הנקבלת ברפואה בארה"ב.

הוועדה אימצה את המלצת הצדדים בהסדר הטיעון הנ"ל, והיא ממליצה לאשרו.

6. עם זאת, סברה הוועדה כי "**בנסיבות העניין, חסר בהסדר מרכיב מרתיע צופה פני העתיד**", כלשונה. הוועדה הייתה ערה לכך כי במסגרת אמצעי המשמעת בסעיף 41 לפקודת הרופאים לא קיימת **התלייה מותנית**, ולכן הוסיפה המלצה יוצאת דופן, כדלהלן:

"נציע כי לאמצעי המשמעת המוצע יתווסף האמצעי של **התראה**... נציע כי בצו שיוציא כבוד השר (או מי מטעמו) הוא יודיע לנקבלת כי ככל שתעבור במהלך **שלוש שנים** מיום תחולת הצו, **מעשה** מאלה המנויים בסעיף 41 לפקודה, עליה לקחת בחשבון כי תישקל על ידו הטלת אמצעי משמעת של התלייה בת **שלושה חדשים** בנוסף על כל עונש שיוטל עליה..." (סעיף 18 לחוות דעת הוועדה. ההדגשות במקור).

החלטה

7. המלצת הוועדה להטיל על הנקבלת אמצעי משמעת של התליית רישיון למשך שישה חדשים, בקיזוז התקופה בה לא עסקה ברפואה בארה"ב, ראוייה בעיניי, והנני מאמצה. לפיכך, אין להתלות עוד את רישיונה של הנקבלת.

8. אשר להמלצה היצירתית של הוועדה להטיל על הנקבלת התלייה מותנית למשך שלושה חדשים, תחת הכסות של עונש "התראה" – היא איננה מקובלת עליי, ואף אינה מבוססת מבחינה משפטית.

ראשית – בבג"צ 6301/18 **השופטת רונית פוזננסקי-כץ נ. שרת המשפטים** (מיום 31.10.18, פורסם בנבו) – שצוטט גם ע"י הוועדה – נפסק, ברוב דעות, כי ביה"ד למשמעת של השופטים אינו מוסמך להטיל אמצעי משמעת מסוג השעיה, שכן אמצעי זה אינו מופיע ברשימת הענשים שנקבעה בסעיף 19 לחוק בתי המשפט, הקובע חמישה סוגי ענשים בלבד. עוד קבע ביהמ"ש העליון, כי אמצעי המשמעת בסעיף 19(5) לחוק בתי המשפט, הינו "**העברה מן הכהונה**" דהיינו, העברה מלאה ומוחלטת מהכהונה השיפוטית, ולא ניתן לכלול בו גם השעייה או התלייה זמנית. מדובר אפוא, **בהסדר שלילי** ולא בחסר (לאקונה).

המסקנה המתבקשת הינה, כי בהעדר אמצעי משמעת של "התלייה מותנית" בסעיף 41 לפקודת הרופאים, אין ניתן להטילו, יש מאין, גם לא תחת הכסות של התראה.

9. שנית – בתאם לסעיף 41 לפקודת הרופאים ניתן להטיל על הנקבלת אמצעי משמעת **אחד בלבד**, שכן לשון הסעיף מדבר על אמצעי משמעת כזה **או** אחר. וכבר פסקתי בעבר כי המונח "או" במשמעותו לחלופין, ולא במצטבר, ועל כן אין להטיל שני אמצעי משמעת בעת ובעונה אחת.

ניתנה היום, 13.3.22, י' אדר ב' תשפ"ב.
יש להפיץ החלטה זו, כמקובל.

אמנון סטרשנוב, שופט (בדימוס)